

Posudek bakalářské práce

Martin Štefek: *Vliv výkladu džihádu na současné izraelsko-palestinské vztahy*

Martin Štefek se rozhodl ve své bakalářské práci věnovat tématu spojenému s procesy silně rezonujícími v současném světě. Jednak chce pomocí důkladnější analýzy rozlišit, jak jednotlivé tradice islámu vykládají pojem džihád, a za druhé, jak s ním pracují palestinské organizace v rámci konfliktu se státem Izrael. Autor nejprve rozebírá jednotlivé významy džihádů tak, jak byl a je chápán v muslimském prostředí, přičemž poukazuje na řadu desinterpretací, která se s tímto pojmem v laickém, politickém a akademickém prostředí pojí. Poté věnuje jednu kapitolu jednomu ze specifických pojetí džihádu, a to jako povinnosti bojovat za islámské náboženství pomocí zbraní, popřípadě sebevražedných atentátů a terorismu obecně. Obě zmíněné části práce považují za kvalitní, kde čtenář najde poučený vhled do zkoumané problematiky.

Ve druhé polovině práce se autor obrací k palestinsko-izraelskému konfliktu a zkoumá, do jaké míry jsou různé pohledy na džihád důležité pro hnutí Hamás a Fatah. Tato část práce je svojí kvalitou určitě dostačující, přeci jen však není tak kompaktní, jako rozbor první poloviny práce. Navíc, podle mého názoru v ní chybí některé dosti podstatné momenty sporu mezi Izraelci a Palestinci o vzájemně obývané území (např. důvody zahájení první intifády). Je tomu tak proto, že se v práci nachází několik pochybení teoreticko-metodologických pochybení. Dříve, než je zmíním, je však dodat, že i tak práce obsahuje několik cenných analytických vhledů, i když nejsou vždy podepřeny adekvátně rozsáhlou argumentací opřenou o příslušné teoretické koncepty.

- 1) Není zřejmé, proč byly právě Hamás a Fatah vybrány za skupiny, na kterých autor zkoumá rozdílné interpretace džihádu. Rozumím tmu, že autor chtěl vybrat příklad, kde jsou dané a svou podstatou odlišné skupiny součástí politického vývoje jednoho regionu (či konfliktu), stejně tak by se ale dala najít řada jiných, pro cíl práce stejně hodnotných uskupení (např. ISIL, Al-Kajda, Hizbaláh apod.). Čili, výběr autorova případu, na němž chce ukázat vliv interpretací džihádu, může vést k „falešně“ generalizujícím závěrům (např. lze tvrdit, že postupné slábnutí radikalismu Hamásu a Fatahu nemusí být nutně součástí strategií jiných podobně orientovaných hnutí).
- 2) V práci se častokrát hovoří o terorismu, nicméně v práci nenalzáme nějakou podrobnější teoretickou debatu terorismu věnovanou. To by autorovi umožnilo lépe

a více systematicky zhodnotit vliv náboženských idejí na ozbrojený boj palestinských uskupení pomocí násilných akcí.

Na druhou stranu je práce logicky strukturována, text je plynulý a čtenář nemá problém se v něm orientovat. Jazykové podání práce je dobré, autor se vyjadřuje pregnantně a práce se tak dobře čte. Jazyk práce je rovněž prost zásadnějších gramatických či stylistických pochybení, až na občasné překlepy nebo chyb v interpunkci. Z hlediska použitých zdrojů je na tom práce rovněž dobře. Autor shromáždil dostatečné množství (převážně anglické literatury), pracuje však také s primárními zdroji, zejména textem Koránu.

Autor prokázal schopnost vytyčit si nosné téma, které později přehledným způsobem zpracoval, přičemž prokázal schopnost práce s odbornou literaturou a obecně schopnost vědecké práce. Rovněž se podle mého názoru snažil na probíranou problematiku zaujmout objektivní stanovisku, což se mu podle mého názoru povedlo. Z těchto důvodů práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 15. 8. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.